

29/06/2020

Videóblogot indít a kortárs művészetről Kacziba Andi

BAON | Kállai Félix

Kacziba Andi a duol.hu oldalain naponta jelentkezik Milánóból a koronavírus-blogjával. A korábban Solton élő textilművész hamarosan videóbloggal mutatkozik be, amelyben a XX. és XXI. század kortárs művészetét hozza közelebb a követőihez. A duol.hu újságírója, Kállai Félix beszélgetett vele erről.

– Utánanéztem a koronavírus-blogod sikerének, a duolon. Az indulás óta százhuszezer megtekintést értek el az írásaid. Száz nap alatt átlagosan kb. ezer olvasó követte a milánói és az olaszországi koronavírus híreidet és a személyes élményeidet. Mit gondolsz, mi a sikered titka?

– Valójában nem sikerként élem meg a blogolást, egyszerűen úgy érzem, hogy tudósítanom kell, mert szükség van rá. Úgy kezdődött az egész, hogy március 10-én írtam egy posztot a facebookon, amiben beszámoltam arról, hogy mi történik Olaszországban, mi az a koronavírus és hogyan próbáljuk megelőzni. Másnap bezárták egész Olaszországot, karanténba kerültünk és magunk sem akartuk elhinni, hogy ez megtörténhet. Minden leállt, ömlöttek a tv-ből a rosszabbnál rosszabb hírek és az egyetlen dolog, amit tehettem otthonomba zárva, hogy folytattam az írást. Egyre többen próbálták megosztani posztjaimat a privát oldalamról, ezért nyilvánossá tettem. Magam sem hittem volna, hogy a március 10-i, első posztomat 2805-en fogják megosztani, 1900-an reagálnak rá és 566 hozzászólást kapok. Pár nap múlva a duol.hu is leköszölte a blogomat, így lehetőséget kaptam arra, hogy az írásaimon keresztül olyan olvasókhoz is eljussak, akiket a facebookon keresztül sohasem értem volna el.

– A blogolás után, vagy amellelt elindítottad a Youtube csatornádat is. Miért vágtál bele és miről szólnak majd a videóid?

– Többen megkerestek a blogom követői közül és azt kérdezték, hogy miről fogok írni, ha egyszer véget ér a járvány. Ez nagyon meglepett, mert igaz, hogy több mint száz napja blogolok, de sohasem jutott eszembe, hogy ennek olvasása napi rutinná válhat mások számára. Úgy döntöttem, hogy kortárs képzőművészettel fogom kiegészíteni a blogomat, hiszen mindig szívesen beszélek róla és elég tájékozott vagyok ahhoz, hogy hosszútávon fent tudjam tartani az érdeklődést. Azért lett videó, vagyis vlog, hogy megmutathassam azt, amiről éppen beszélek. Gyakran hallani, hogy korunk művészei eltávolodtak a közönségtől és hogy mi, a közönség, emiatt nem is érthetjük meg őket. Na, ez szerencsére nem így van, de ezzel azt sugallják számunkra, hogy a kortárs képzőművészet érthetetlen és ne is próbálkozzunk azzal, hogy megértsük. Valójában csak oda kell figyelni egy kicsit, és nemcsak érthetővé, de kifejezetten izgalmassá válik. Erről szeretném meggyőzni a Youtube csatornám nézőit és átadni számukra a kortárs képzőművészet iránti szenvedélyemet.

– Miben különbözik a blogírás a vlogolástól?

– Hát az írás azért gyorsabban megy, még akkor is, ha itt-ott belejavítok, vagy lecserélek szavakat, hogy minél letisztultabb, érthetőbb legyen. Minden este megírom, átolvasom és rögtön posztolom. Ami a vlogot illeti, egy kicsit komplikáltabb, hiszen a kamera elé oda kell állni. Éjszaka

veszem fel, amikor teljes a csend körülöttem és előtte össze kell szednem a gondolataimat, nehogy kihagyjak valami számomra fontos mondanivalót. Van egy füzetem, amibe beleírok mindent, ami napközben eszembe jut: művészek neve, műtárgyak, idézetek, minden, amit beleszöhetek valamelyik videóba. Egyelőre még nagyon az elején vagyok a vlogolásnak, menet közben biztos, hogy sok tapasztalatot fogok gyűjteni és ezáltal remélhetőleg a videók minősége is javulni fog. Meggyőződésem, hogy minden új próbálkozás elvezet valahova, sohasem gondoltam, hogy a posztjaimból blogom lesz, majd a blogból vlog, és ki tudja, hova tovább...

– Milyen témákkal készülsz, miről szól az első videó?

– Az első pár percben Maurizio Cattelan banánjáról lesz szó. 2019-ben, a Miami Art Basel képzőművészeti vásáron Cattelan a falra rögzített egy közönséges banánt szürke ragasztószalaggal, majd sikeresen eladta százhuszerezer dollárért. Ahhoz, hogy megértsük, ez hogyan történhetett meg, vissza kell kanyarodnunk a XX. század elejére, és pont innen fog indulni az első videóm. Több rövid videót tervezek, szeretném megismertetni a XX – XI. század művészeit, a stílusirányzatokat, érdekes műtárgyakat, valamint kitérek arra is, hogy mi a művészet, ki a művész, és mi a műtárgy.

– Beindult már a milánói művész-élet? Dolgozol már?

– A múzeumok készen állnak a látogatók fogadására, és a legtöbb galéria is megnyitott. Turisták egyelőre nincsenek. Más olasz városokból sem igen érkeznek látogatók. Csak a milánóiakra lehet számítani, de azok is kedvtelenek, hiszen mindenhol kötelező előre időpontot egyeztetni a látogatáshoz. A koronavírus előtt megnyílt kiállításokat mind meghosszabbították, a legtöbbet egészen szeptemberig, viszont sok nyári kiállítást töröltek. Nekem is lett volna egy kollektív kiállításom Luccában, de a galéria úgy döntött, ha a turistákra nem számíthat, szeptember közepéig ki sem fog nyitni. Többen megpróbálták átállni az elmúlt hónapokban az online eladásra, ami egyáltalán könnyű, hiszen sok idő kell ahhoz, hogy valaki elnyerje az online látogatók bizalmát. Szerintem csak ősszel normalizálódik a helyzet és idő kell ahhoz is, hogy új projektek szülessenek. Augusztus elejéig biztos, hogy Milánóban maradok és dolgozni fogok, az év végéig szeretnék rendezni egy önálló kiállítást és arra készülök. Gyűlnek a harisnyák a következő projektemhez is, a blogom olvasóitól rengeteg boríték érkezett a magyar címemre, alig várom, hogy haza jussak és végre neki kezdhessek a kibontásuknak.